

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

10. november 2013

NEDELJA	32. MED LETOM
10.11.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Martina in Milana Kragolnik</i> <i>ob 10h za +Martina in Štefana Tržan</i>
Ponedeljek	Martin
11.11.	<i>ob 18h za +Martina Rotar</i>
Torek	Jozafat
12.11.	<i>ob 7h za +Martina Golavšek in Ožbelakove</i>
Sreda	Stanislav Kostka
13.11.	<i>ob 7h za +Stanka Kramar in starše, obl.</i>
Četrtek	Nikolaj Tavelić
14.11.	<i>ob 8h na Pernovem za +Nežo Štajner</i>
Petek	Albert Veliki
15.11	<i>ob 18h za +Štefana Trupkovič, obl., in starše Čretnik</i>
Sobota	Jerica
16.11.	<i>ob 7h za +Kristjana Kopše ter rodbino Tkavc in Jus</i>
NEDELJA	33. MED LETOM
17.11.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Terezijo in Alojza Ježovnik, obl.</i> <i>ob 10h za +Marijo in Rudolfa Veber ter Bernarda Jovan, obl.</i>

* Na 1. adventno nedeljo, 1. decembra, bo v Grižah ob 15. uri dekanijska revija cerkvenih pevskih zborov. Sodeluje tudi naš mešani pevski zbor.

* Od jutri dalje bodo maše med tednom v zimski kapeli v župnišču.

*****

OB EVANGELIJU 32. NEDELJE MED LETOM

Če nekdo rajši gleda mamo iz oči v oči kot pa njeno sliko, slike s tem ne zaničuje. Temveč le dokazuje, da mu mama pomeni neprimerno več kot pa njena slika (pa naj bo slika še tako dovršeno izdelana).

Ko bomo v večnosti gledali Boga iz oči v oči, ne bo nič, kar smo na zemlji in v telesu lepega doživeli, zavrženo ali zanikano, temveč bo v Bogu postalo neprimerno lepše in dragocenejše. Vse podobe in predpodobe bodo odstopile mesto svoji izpolnitvi in dovršitvi.

Po: F. Cerarju

ŽIVLJENJE PO ROJSTVU – ŽIVLJENJE PO SMRTI

Dojenčka v maternici se pogovarjata:

- A verjameš v življenje po rojstvu?
- Seveda. Zagotovo obstaja nekaj po rojstvu. Morda sva sedaj tukaj zato, da se pripraviva na življenje po rojstvu.
- To je neumnost. Ni življenja po rojstvu. Le kakšno bi bilo takšno življenje?
- Ne vem točno, toda prepričan sem, da bo bolj svetlo in lahko bova hodila in jedla z lastnimi usti.
- To je popolna bedarija! Veš, da je nemogoče teči. In da bi jedla z lastnimi usti? To je noro! Za to vendar imava popkovino. Povem ti: po rojstvu življenja ni.
- Popkovina je prekratka. Prepričan sem, da po rojstvu nekaj je, nekaj precej drugačnega kot to, na kar sva navajena.
- Toda nihče se še ni vrnil od tam. Življenje se z rojstvom konča. Poleg tega pa življenje ni nič drugega kot obstoj v ozkem, temačnem okolju.
- No, ne vem natančno, kakšno je življenje po rojstvu, toda v vsakem primeru bova srečala najino mamo. Ona bo potem skrbela za naju.
- Mama! Ti verjameš v mamo? In kje naj bi, po tvoje, bila?
- Vsepovsod okoli naju, seveda. Po njeni zaslugi sva živa. Brez nje sploh ne bi obstajala.
- Ne verjamem! Mame nisem nikoli videl, zato je jasno, da ne obstaja!
- Mogoče res, toda včasih, ko sva popolnoma tiho, jo lahko slišiva, kako poje in boža najin svet. Veš, prepričan sem, da se življenje z rojstvom pravzaprav šele začne.

Božo Rustja, Obrisal bo solze z njihovih oči